

[Socialministeren.]

tiativ, saglige Dygtighed og Energi under det Udvalgsarbejde, som hun nu saa stærkt kritiserer.

Ordføreren (K. Pedersen): Mindretallet har jo i Betænkningen fremsat en Udtalelse om, at Udvalgets Flertal skulde have afvist en Drøftelse af visse i Betænkningen nærmere angivne Spørgsmaal. Deroverfor vil jeg gerne sige, at for denne Paastand er der intet som helst Grundlag. Der har i Udvalget været Lejlighed for enhver til at fremsætte sin Mening, saa er der noget Omraade, hvor denne Paastand ikke med Skygge af Berettigelse kan fremsættes, tror jeg, det er her. Der er intet blevet afvist indenfor Udvalget, man har kunnet faa Lejlighed til at drøfte hvad som helst. Det siges ogsaa, at man ikke har kunnet fremsætte Ændringsforslag. Jeg maa da gøre opmærksom paa, at Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget den 11. April, og naar vi ser paa de andre sociale Lovforslag, som var til Behandling her samme Dag, saa viser det sig ogsaa, at til dem har det konservative Folkeparti godt kunnet stille Ændringsforslag. Nej, Sagen ligger saaledes, at selv om man fra konservativ Side kunde faa Ændringsforslag vedtaget her, vilde man alligevel ikke have stemt for Loven.

Fritze Teisen: Jeg skal først takke den højtærede Socialminister for de venlige Ord, Ministeren henvendte til mig; men jeg maa oplyse Ministeren om, at Sagen er den, at vi ikke har kunnet stille Ændringsforslag i de halvtredie Uge, for Ændringsforslagene blev indkaldt allerede for halvtredie Uge siden, og vi har Dag for Dag maattet vente, at Lovforslaget kom for her. Der har saaledes ikke været Lejlighed for os til at stille Ændringsforslag.

Til den ærede Ordfører vil jeg gerne sige, at naar han hævder, at vi ikke har Spor af Grund til Kritik, saa er denne Paastand fuldkommen forkert. Jeg indrømmer, at Udvalget i alle saglige Spørgsmaal har været rede til — efter nogen Gnidningsmodstand til at begynde med — at forhandle loyalt med os paa ethvert Punkt, og dette takker jeg for, men det er jo for saa vidt ikke mere, end hvad ret og billigt er. Men da vi saa kom til alle de Spørgsmaal, der har politisk Betydning, eller som har principiel Betydning, og jeg spurgte: Det kan vel ikke nytte, at vi kommer ind paa en Drøftelse af Principper? fik jeg Gang paa Gang det Svar: Nej, det kan vist ikke føre til noget. Jeg ved ikke, om man ikke synes, det er at af-

visse en Drøftelse af disse Ting. Jeg skal tilføje, at da jeg ved det sidste Udvalgs-møde efter Samraadet med Ministeren, og medens Ministeren var til Stede, sagde: Det kan altsaa ikke nytte noget, at vi rejser principielle Spørgsmaal og søger principielle Ændringer indført? svarede den højtærede Socialminister: Nej, og Udvalgets Formand svarede — ja, det var ikke det skarpe Nej, men et eller andet i Retning af: Det kan vist ikke nytte noget, eller: Det kan vist ikke føre til noget. Jeg ved ikke, om man ikke vil give mig Ret i, at dette er en Afvisning af en Drøftelse af principielle Spørgsmaal. Gud bevares, jeg kunde maaske have faaet Lov til at sidde i nogle Timer og udvikle mit Syn paa Sagen, men naar jeg faar at vide, at det intet kan føre til, idet Ordføreren flere Gange har sagt: Vi er jo enige paa Forhaand, eller: Det er jo nu en Gang i Orden, og lignende Bemærkninger, saa nytter det ikke noget, at man kommer og siger, at man har været rede til en principiel Drøftelse. Jeg tror, den ærede Ordfører vil indrømme, at han har faaet det Indtryk, at jeg har saa megen Interesse for dette Lovforslag — det gælder for øvrigt hele mit Parti —, at hvis man havde villet gaa ind i en Drøftelse af Principperne med os, havde man sikkert kunnet faa os meget langt; thi ogsaa vi er interesseret i, at vi faar saa god en Sociallovgivning, som Landets økonomiske Forhold tillader.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Spørgsmaal, da jeg mener, det hører hjemme ved tredie Behandling, men efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte, har jeg ment, det var nødvendigt for mig allerede paa nærværende Tidspunkt at svare.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal sige til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen), at selv om det nu, saaledes som Sagen har ligget i Landstinget, havde været umuligt at rejse de egentlig principielle Spørgsmaal, har der dog ikke været Grund for nogen til at hævde, at det var umuligt for det konservative Folkeparti paa Grund af manglende Tid til udspecificere Ændringsforslag, som det ærede Medlem kalder det, thi Lovforslaget har først ligget i Aarevis i Folketinget og derefter en Maanedes Tid i Landstinget; saa hvis det konservative Folkeparti havde den store Interesse for dette Lovforslag, som jeg ved det ærede Medlem har, vilde man selvfølgelig have stillet sine Ændringsforslag paa de Omraader, hvor man mente, at Lovforslaget ikke var forsvarligt eller ikke